

[Ministeren for Grønland.]

målsætningen for hele Grønlandspolitikken ligesom blev forskertset. Det er netop det, der er sagen. Ingen har vel nogen som helst interesse i fødestedskriteriet, hvis man tror, at det kan undværes. Det er faktisk ikke udtryk for megen klogskab, synes jeg, når det antydes, at vi fra dansk side har motiver, der ikke er helt rene og helt gode — og det hænder af og til — når vi opretholder fødestedskriteriet, altså giver en højere aflønning til de danske tjenestemænd og andre danske, der kommer derop, end til de tilsvarende grønlandske.

Jeg vil gerne heroverfor én gang for allé pege på, at et sådant tvivlsomt motiv kan man ikke have dertil, så meget mindre som det er en ganske betydelig belastning for den danske statskasse, at vi har dette fødestedskriterium. Når der har været enighed om det i folketinget, hidtil i al fald, må det have været, fordi man har skønnet, at det var nødvendigt og derfor rigtigt at opretholde det.

Registreringen af bestillingsmændenes pension må ske administrativt og ikke ved en tjenstemandslov. Men jeg vil gerne være med til at drøfte denne og alle de andre ting, det ærede medlem hr. Rosing her nævner.

Må jeg sige afsluttende, at det ikke kommer bag på mig, at man også under denne debat har hæftet sig så stærkt ved differencen mellem vilkårene for de tjenestemænd, der er hjemmehørende i Grønland, og tilsvarende tjenestemænd i Danmark. Forskellen i de grønlandske tjenestemænds favør kan for enkelte grupper godt gå temmelig højt op, op til imellem 7.000 og 8.000 kr., tror jeg, hvor den er størst, når vi tager de danske tjenestemænds skatter og sygekassekontingenter med i betragtning. Der har i mange år været en forskel af den art, men den er i tidens løb mere eller mindre automatisk blevet forøget bl. a. ved, som det ærede medlem hr. Ivar Nørgaard også havde set, at skatterne her i Danmark er steget.

Forskellen har til forudsætning, at man siden G-60 betænkningen, der udkom i 1964, har fulgt den regel, at lønningerne skulle være 80 pct. af de udsendtes lønninger. Man har, og det gælder også de tidligere regeringer, der har fulgt de samme retningslinjer, kviet sig ved at øge den bitterhed, der fak-

tisk ofte har været følt på grund af den store forskel mellem hjemmehørende og udsendte tjenestemænds lønninger. Det anføres og med vægt, synes jeg, at pristallet er steget betydelig kraftigere i Grønland end i Danmark, altså at omkostningsniveauet deroppe har haft en hurtigere stigningstakt.

Dernæst har der, og det er i den aktuelle situation ret afgørende, fundet en ajourføring sted af de overenskomstansattes lønninger. Det drejer sig om ca. 30 overenskomstområder med imellem 600 og 700 overenskomstsansatte over for ca. 700 tjenestemænd, og det ville selvfølgelig vække bitterhed hos tjenestemændene, hvis der i sammenligning med de overenskomstansatte blev diskrimineret imod dem. Endelig er der det forhold, at nogle tjenestemænd, der har gennemført deres uddannelse herne- de, bliver her efter endt uddannelse, bl. a. fordi der er forskelsløn i Grønland. Men behovet i Grønland skal jo dækkes, hvis, som jeg sagde før, udviklingen skal føres videre.

For lærernes vedkommende kan man fastslå, at muligheden for at få den tilstand ændret, at der er for mange udsendte med høje lønforskelle til følge, er, at uddannelsen af grønlænderne kan gennemføres, altså at man kan sikre sig tilgang fra grønlændernes side. Det er rigtigt, når der peges på, hvor meget de er værd i uddannelsen, bl. a. fordi de oftere end lærere henedefra er tosprogede.

Jeg har med forslaget udførmning måttet tage hensyn til det skøn for lønningernes nødvendighed, der udøves af dem, der har den praktiske føling med, hvad der er nødvendigt af hensyn til rekrutteringen, men forstår udmærket reaktionerne hos dem, der tænker i hjemlige danske terminologier, og mener da også, at der bl. a. i de kommende forhandlinger må rettes op på den skævhed, der er opstået.

En væsentlig årsag til, at jeg har ment det forsvarligt at gennemføre forslaget, som det foreligger, er den planlagte indkomstbeskatning, som vil stille parterne mere lige. Mens der tidligere har været taget forbehold over for skatter under forhandlingerne med tjenestemandorganisationerne, er dette ikke sket denne gang, hvad jeg finder rimeligt.

Jeg har allerede bemærket til det ærede